

Хмільницька пісня Руданський Степан Васильович

Гей, браття-козаки, сідлайте-но коні!
Черкніть для охоти вина!
До боку шабельку, на руки повіддя,
На ноги сталеві стремена!

Не гнути нам шиї, козацької шиї,
Під тяжким залізним ярмом,
Не нюхати диму нещасного краю,
Що в'ється над нами кругом!

Чи в нас не та сила, що у батьків була?
Не тая шабелька у нас?
Чи в нас нема коней на степах широких,
Чи вуголь на люльці погас?

Нехай наші коні на чистому полі
Тріпнуться і враз заіржать!
Нехай наші браття, молоді козаки,
На чистеє поле біжать!

Нехай знову брязне шабелька сталевая
В козацьких залізних руках!
Нехай знову ляжуть ворогові кості
Могилами в наших степах!

А люлька-голубка нехай не вгасає,
Палить ворожі села кругом!
Нехай ворог знає, повік не гадає
Знущатися над козаком!..

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/khmilnytska_pisnia